

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סו)
טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

שבת כי תבוא

... ולקחת מראשית כל פרי האדמה ...

כשמביאין את הבכורים, צריכין להתוודות ולהזכיר חסדי ה' ונפלאותיו עלינו עם סגלה שבחר בנו מכל העמים וכו'. וזה שאומרים בנודי בכורים: ארמי אבד אבי וירד מצרימה וכו'. ודרשו רבותינו ז"ל: לבן בקש לעקר את הכל לבן הוא בלעם שהוא בחינת עמלק כידוע שהם עקר זְהֵמַת הנחש, שרוצים לעקר את ישראל לגמרי, חס ושלוש, להתגבר על כל אחד בתאוות רעות מאד הנמשכין מְזֵהֵמַת הנחש ולעקרו לגמרי, חס ושלוש חס ושלוש. אבל ה' לא יעזובנו בידו, והקדים לרחם עלינו על ידי שנתן לנו את התורה שמתקנת הכל.

וזהו בחינת בכורים שהם תקון לחטא אדם הראשון, לגרש ולבער זְהֵמַת הנחש בחינת לבן ועמלק מישראל שאחיותם בבחינת מתיקות הדבש, המרמזו על תאוות עולם הזה שנדמה למתיקות הדבש בתחלה, ואחריתה מרה כלענה. ועקר כל התאוות הם תאוות המשגל - שהוא רע הכולל, כי "דבש" בגימטריא "אֶשֶׁה" כמובא, ושם

צריכין להתגבר ביותר ולשבר התאוה ולהסתכל על הסוף כי אחריתה מרה כלענה, רחמנא לצלן, ושם עקר המלחמה להיות גיבור כובש את יצרו, שזה בחינת: "מה עז מארי ומה מתוק מדבש", כי על ידי בכורים הבאין מהדבש מתקנין זאת. ועל כן צריכין להזכיר בנודי בכורים: ארמי אבד אבי וכו', שהוא לבן בחינת עמלק שהם עקר זְהֵמַת הנחש. כי על ידי בכורים מתקנים כל זה וזוכין לעקר ולמחות זכר עמלק בחינת לבן הארמי, ולזכות לקדשת ישראל קדשת התורה שקבלנו בשבועות שהוא יום הבכורים. (הלכות סימני בהמה וחיה טהורה - הלכה ד, אות כז לפי אוצר היראה - ברית, אות נז)

... אשר אנכי מצוה אתכם היום ...

עקר העצה לעבודת ה' יתברך, לחשב בכל יום ויום שאין לו רק זה היום בלבד, שזה בחינת "היום אם בקולו תשמעו", כמבאר במקום אחר. וצריכין שלא לחשב רק אותו היום, בבחינת "זה היום עשה ה' וכו'", ועל ידי זה יזכה לעבודת ה', וכמוכן יזכה שממנו לא יהיה עכוב משיח, כי עקר ביאת המשיח תלוי בזה, כמו שאמרו חז"ל: אימתי יבוא מר? היום - 'היום אם בקולו תשמעו'. וכפי עבודת ישראל המקיימים זאת ועובדים בדרך זה את ה' יתברך בכל יום, כן מתנוצץ קרן משיח בכל יום, עד שסוף כל סוף תבוא על ידי זה הגאולה בשלמות, וכל אחד כפי חלקו בהתקרבות משיח, כן יזכה אז להתענג על ה' ולשבע מטיבו הגדול שישפיע עלינו אז. (הלכות מתנה - הלכה ה, אות מז לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קלז)

... תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ...

שמחה דקדשה הוא בוודאי דבר גדול מאד, דהיינו לשמח בה' ובתורתו הקדושה, שזה עקר שלמות העבודה, כמו שכתוב (דברים כח): תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה וכו'. כי שמחה דקדשה היא הנקדה הקדושה של כל המצוות, כמו שכתוב (תהלים יט): פקודי ה' ישרים משמחי לב. כי העקר הוא לזכות לשמח בה', בבחינת (שם קד) אנכי אשמח בה', וכמו שכתוב (שם לג): כי בו ישמח לבנו וכו', וכתוב (שם מג) ואבואה וכו' אל אל שמחת גילי, וכתוב (שם לב) שמחו בה' וגילו צדיקים, וכתוב (שם צז): ה' מלך תגל הארץ וכו', ישמחו השמים ותגל הארץ וכו'. ועל זה אמר שלמה המלך עליו השלום (קהלת ח'):

ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם וכו' כי אם לאכל ולשתות ולשמח, שדרשו רבותינו ז"ל: 'לאכל ולשתות ולשמח' בשבתות וימים טובים.

כי באמת מי שהוא בכלל האמונה הקדושה האמיתית, יש לו לשמח כל ימיו בכל עת ובכל רגע, כשיזכור את עצמו הטובה והחסד הנפלא שעשה ה' יתברך עמנו על ידי משה רבנו עליו השלום, אשר פתח את עינינו והמשיך עלינו את האמונה הקדושה להאמין בה' ובמשה עבדו, לקיים תורתו ומצוותיו הקדושים בכל יום, אשר אפלו פושעי ישראל מלאים מצוות כרמון. וכלנו מאמינים באלקים חיים ומלך עולם, חי לעד וקיים לנצח, אדון כל לעלא מן כלא ולית לעלא מנה, יתברך שמו בפי כל חי לנצח. ואי אפשר לבאר בכתב ובעל פה עצם השמחה הזאת, כי לגדלתו אין חקר, כי השמחה הזאת הוא לכל חד כפום מה דמשער בלבה, בבחינת נודע בשערים בעלה וכו', כמבאר מזה במקום אחר. (הלכות תפלה - הלכה ד, אות ח)

(ספר נחל נובע - פרק ג')

סיפור

לעניין מלבושי כבוד, שצריך לאיש כשר להדר שיהיה מלבש כראוי אם אפשר לו ולא יהיה בוזי, כי גם להצדיק אין מקרבין עצמן רק על-ידי מלבושיו, שרואין שהוא מלבש בכבוד על-ידי-זה הוא נחשב בעיניהם להתקרב לו ואם לא היה מלבש לא היה נחשב כלל בעיניהם.

ענה ואמר: הלא גם ה' יתברך היה מתלבש עצמו במצרים, כי כל המעשה של מצרים היא כולה בחינת לבושין, שהיה בהכרח שיתלבש עצמו ה' יתברך כביכול באלו המעשיות של מצרים, עד שאחר כך התחילו להכיר אותו יתברך בעצמו כביכול, ובכל פעם הכירו אותו יותר ויותר והכירו גדלתו יתברך בכל פעם יותר. אבל בתחלה, לא היה אפשר שיתקרבו אליו כי אם על-ידי בחינת מלבושים, היינו כל המעשה של מצרים שהיא בחינת מלבושים כני"ל.

עצות ותפילות

(ספר עצות המבוררות - מועדי ה' - חודש אלול, סימן ד')

עיקר זמן תשובה הוא חודש אלול. כי ימי אלול הם ימי רצון, שאז עלה משה רבינו עליו השלום למרום לקבל את הלוחות האחרונות, שבוה פתח דרך תשובה לכל אדם. ועיקר דרך תשובה שהודיע משה רבינו הוא, שכל אדם ידע שה' יתברך מצוי עמו בכל מקום. על כן צריך כל אדם לזכור, שבין כאשר הוא זוכה לעלייה גדולה ביותר ולהרחבה, הן בגשמיות הן ברוחניות, ובין כשהוא נופל לירידה גדולה ביותר, חס ושלוש, בגשמיות או ברוחניות, צריך הוא להתגבר שלא יתרחק מה' יתברך. כי אנו רואים שאנשים רבים מתרחקים מה' יתברך מחמת רוב הצלחה והרחבה בגשמיות, או שמתרחקים מה' יתברך מחמת ריבוי חכמה, ואפילו בחכמות התורה, או מחמת עבודת ה' מרובה, אם אינה באמת לשם שמים כראוי. וכן כאשר נופלים, חס ושלוש, מחמת שמסובלים בייסורים גדולים ביותר בגשמיות, או נופלים מאוד מעבודת ה', מיראת ה' ומקיום התורה, ובאים לידי פגמים רבים, חס ושלוש, אזי צריך לזכור שה' יתברך נמצא עם כל אדם, הן בעת עלייה והן בעת ירידה.

אומן, אומן, ראש השנה ...

אצל ה- ראש בני ישראל

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

יכולין להרגיש כל הטעמים וכל הריחות וכל מיני ענג שבעולם, עד שיחיו כל העולם על-ידם חיים טובים באמת. העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו אל הצדיק האמת ולקבל דבריו ולהשליך מאתו כל החכמות ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק.

הצדיק האמת הוא בחינת משיח, שעוסק תמיד בתקון נפשות ישראל לעוררם משנתם על-ידי הנקודות טובות שמוצא בכל אחד, ומאיר בלב כל אחד מישראל לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות תמיד, כדי לעוררו משנתו ונפילתו, שלא יפול לגמרי, חס ושלום. והעקר בעת שמתגבר תקף השינה על נפש הישראלי, על-ידי רבוי עוונותיו וקלקולו, עד שכמעט כמעט יכול לפל לגמרי, חס ושלום, אזי דייקא יאיר בו בחסדו להתעורר ולהתחזק לחפש נקודתו הטובה להצילו ולעוררו. ובזה תלוי הגאולה בכלל ובפרט!

ההתקרבות להצדיק עולה על הכל, והוא בחינת תחיית המתים, כי כל מעשה בלתי טהור מכה בשם מיתה, כאמור "והנפש החוטאת תמות", והצדיק מחיה מתים כי על-ידו זוכין לתשובה וזדונות נהפכין לזקיות. כל עבודת הצדיק, גלוות אלקותו לכל באי עולם עד שישמעו רחוקים ויבואו ויתגייירו כלם ויתקרבו לה' יתברך.

הצדיק מקבץ ומקרב כל האובדים והנדחים שהם הרחוקים מהתורה הבאים להתקרב אליו באמת.

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... מה שראיתי, כמה ה' יתברך הוא והשגחתו.

שיחות

הו... ה' יתברך גדול מאד, ראיתי איך הוא סובל וסובל ומשלם בדיוק. הוא משלם טוב, הוא מקבל מחיר טוב. ה' יתברך שלם להם שאני הייתי בתוך העיר ולא היה לי לחם בשביל ילדים קטנים. הם חשבו שהם צדיקים שהם קדושים, שהם סובלים בשבילי, בשבילך. אוי לנפשם ואוי לנשמתם. לא, ה' יתברך לא מרחם על אלו שלא עושים תשובה. שעושים תשובה - הוא מרחם ומוחל, אבל בלא תשובה - מיתה! הכל! הם נפטרו בלא תשובה...

הם היו מתנגדים. הם חשבו שאני איש פשוט... אוי יוי יוי, אסור להרהר אחרי ה' יתברך, הכל בצדק ובמשפט וברחמים, כן. לא יודעים כלום. הכל בחשבון, הכל במשפט, הכל בחשבון... אי ווי ווי, אי ווי, רבוננו של עולם...

מי ששומע את זה יכול להגיד: "זה דבר שאי אפשר, אי אפשר דבר כזה!" אהה, מה שאני סבלתי בחיי! מי יכול לתאר לשער, מי יכול לספר מה שעבר עלי. לא על חנם אני קבלתי שני מכתבים מרבנו, זה לא על חנם. זהו נפלאות כאלה שאין בעולם. פלאות כאלה... שנים, הם היו שני מכתבים, אבל היה להם קשר, זה היה כמעט שנים שהם אחד.

... אינני זוכר בדיוק כמו שהיה. הוא חזק אותי, הסביר לי שמה שאני סובל זה דבר טוב, זה דבר טוב.

אוי ווי, מה שאני סבלתי בשביל ברסלב, לא על חנם רבנו כותב לי: "תלמידי היקר", הוא לקח ממני אפלו חתיכת לחם, לא השאיר לי כלום, הכל לקח. אבל זה טוב, בשעת מעשה אני הייתי סובל והייתי בכעס על ה' יתברך, "מדוע? מדוע?" ועכשיו אני אומר: "הלוואי והייתי סובל יותר!".

אני הייתי בשפלות כזה מה שאי אפשר לשער, מה שאי אפשר לתאר, וזה היה טוב מאד. ברוך השם, זכינו לפתקאות מרבי נחמן. אני הייתי איש פשוט לגמרי והוא כותב לי: "תלמידי היקר". אבל אני חי ברוך השם ואני רואה הסוף שלהם, כלם סבלו צרות כאלה... רחמנא לצלן. כי השם יתברך הוא אוהב צדיקים, על צדיקים הוא מתקנא יותר מכל התורה, זה העקר התורה...

ולכן בעת עלייה והרחבה בגשמיות, צריך להיזהר מאוד מגאות ומגסות הרוח בכל פרט, ובוודאי בעת עלייה ברוחניות, צריך גם להישמר מגאות ומריבוי אור. ובעת ירידה רוחנית או גשמית, צריך להישמר ולהיזהר מאד מעצבות ומיאוש, ולהתחזק בשמחה. בגשמיות - כמבואר בליקוטי מוהר"ן (סימן קצ"ה) על הפסוק "בצר הרחבת ליי", וברוחניות - כמבואר בליקוטי מוהר"ן (סימן רפ"ב) בתורה "אזמרה לאלוקי בעודי". וגם להתחזק תמיד בביתחון ובתקווה אמיתיים לה' יתברך, ועל ידי זה יתחזק תמיד באמונה אמיתית ויראת ה' כראוי.

... ובכן, באתי לפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכח דרך התשובה שהמשיכו משה רבינו עליו השלום וכל הצדיקים אמיתיים בעולם, שאזכה גם אנכי מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. כי אתה יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקישרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפילו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדיין הם מקשרים עצמם עימי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדושה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקודש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באופן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר ולדבק עצמי אליך תמיד באמת, בתכלית הענווה והביטול באמת.

ותשמרני ותצילני ברחמיך שלא יהיה כח לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עלייה לרחקני, חס ושלום, ממך. כי לפעמים נתרחק האדם, חס ושלום, על ידי העלייה שאתה מעלה אותו, דהיינו על ידי ריבוי העושר והטוב שאתה משפיע לו, או על ידי ריבוי הדעת בידיעת רוממותך, כי ריבוי האור מכה עיני ומזיק לו, חס ושלום, על כן באתי לבקש ממך שתגן עלי בכפך, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת ירידה, חס ושלום, אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא, חס ושלום, גם שם אזכה למצוא אותך תמיד, כמו שכתוב: ומלכותו בכל משלה. והן בבחינת עלייה, כאשר תרחם עלי ותעלני מעלה מעלה. בכל עליה ועליה, אזכה למצוא אותך תמיד, ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות בין בטיבו בין בעקו, חס ושלום, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב: אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. באופן שאזכה לתשובה שלמה באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש שהם ימי רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה.

רחם עלי מעתה, שאזכה להכין את עצמי מהיום להמשיך עלי קדושת חודש אלול הקדוש, קדושת הדרך תשובה שהמשיך משה רבינו וכל הצדיקים אמיתיים בעולם בדרכי נפלאותיהם הנוראות, כי אין לי שום תקווה כי אם על פי דרך זה שהוא ידוע לך ולצדיקיך הגדולים האמיתיים לבד, והטוב בעיניכם עשו עמי, "ואני תמיד אייחל, עד שיקיף וירא ה' משמים". (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה מ"א)

מחמד עיני החרות על זכרוני תמיד, המתאבק ומתייגע ומגעגע וחושק לטעם מהחיים טובים של הצדיק האמת, שהכין כלים למשיח צדקנו, והמשיח ילחם בהם לתקן את העולם. שלומו והצלחתו יאיר כשמש לארץ ימים נעימים ורעננים.

יש צדיק אמתי שזוכה לחיות חיים טובים שאין בהם שום חסרון, והוא דייקא נקרא "חרש", מחמת שאינו שומע כלל שום קול של זה העולם, כי כל הקולות של זה העולם כלם הם חסרונות, כי כל אחד צועק על חסרונו, ואפלו כל השמחות שבעולם הוא רק מחמת החסרון שחסר לו ונתמלא לו. ואצל החרש הזה, כל העולם כלו אינו עולה אצלו לכלום שישמע החסרון שלהם, כי הוא חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון כלל, וחיים טובים שלו הם לחם ומים, אבל בהלחם ומים שלו

(ספר אפי הנחל א' - מכתב כ"ה)

מכתב

ב"ה, אור ליום ער"ח (ערב ראש חודש) אלול תשי"ט, טבריא.

מחמד עיני החרות על זכרוני תמיד, המתאבק ומתייגע ומגעגע וחושק לטעם מהחיים טובים של הצדיק האמת, שהכין כלים למשיח צדקנו, והמשיח ילחם בהם לתקן את העולם. שלומו והצלחתו יאיר כשמש לארץ ימים נעימים ורעננים.

יש צדיק אמתי שזוכה לחיות חיים טובים שאין בהם שום חסרון, והוא דייקא נקרא "חרש", מחמת שאינו שומע כלל שום קול של זה העולם, כי כל הקולות של זה העולם כלם הם חסרונות, כי כל אחד צועק על חסרונו, ואפלו כל השמחות שבעולם הוא רק מחמת החסרון שחסר לו ונתמלא לו. ואצל החרש הזה, כל העולם כלו אינו עולה אצלו לכלום שישמע החסרון שלהם, כי הוא חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון כלל, וחיים טובים שלו הם לחם ומים, אבל בהלחם ומים שלו

מערכת: 054-8484486 / 054-8429006 / ד.ת. 27100 ירושלים

שידוכי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)

הרשמה לקבלת העלון בדוא"ל: Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון חיים (עד 15 שנים אחורה): www.nanach.org/parsha